

CXXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26. Maj 1919).

Der har i Udvalget været Enighed om, saaledes som Sagen nu foreligger, at bortse fra Muligheden af mere indgribende Ændringer i Retsplejeloven og overhovedet kun rejse nye Spørgsmaal, forsaavidt som man har kunnet samles om Forslag, der kan ventes gennemført uden Vanskelighed og Forhaling. Udvalget accepterer herefter i Hovedsagen Lovforslaget i den Affattelse, det har faaet i Folketinget, og stiller kun efternævnte faa Ændringsforslag.

Da Sagførerraadet faar en betydelig Myndighed over sine Medlemmer i Sager, der kan være af stor Betydning for disse, mener Udvalget, at der ved Loven bør sikres Mindretallene Adgang til at blive repræsenteret i Raadet. Udvalget foreslaar derfor under Nr. 1 at genindsætte den i Folketinget strøgne Bestemmelse om, at Sagførerraadet skal vælges efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

Med Hensyn til de i Folketinget atter rejste Spørgsmaal om Offentlighed af Retsmøder under Efterforskningen og om Pressens Ret til at bringe offentlige Meddelelser angaaende løbende Straffesager —

da staar flere af Udvalgets Medlemmer fremdeles paa Landstingets gamle Standpunkt og har derfor ikke i og for sig fundet Grund til at ændre Retsplejelovens Bestemmelser i den i Folketinget vedtagne Retning. Imidlertid er der paa Udvalgets Foranledning blevet indhentet Betænkning fra det af Justitsministeriet nedsatte Udvalg til Behandling af forskellige, Retsplejelovens Gennemførelse vedrørende Forhold; denne Betænkning findes aftrykt nedenfor (se Bilag 1). Som det vil ses, tiltræder Retsplejeudvalget i Hovedsagen den af Folketinget vedtagne Ordning — Lovforslagets §§ 26 og 30; og nærværende Udvalg har da — om end med meget forskellige Følelser — ment at burde acceptere denne Ordning og stiller kun under Nr. 2 og 3 Forslag om de af Retsplejeudvalget anbefalede mindre Ændringer.

Fra Underdommerforeningen er der fremsat Ønske om, at der maa blive tillagt de Underrettsdommere — formentlig ca. 15 —, som paa Grund af deres fremrykkede Alder ikke kan forblive i deres Embede efter 1. Oktober 1919, og som endnu ikke har opnaaet højeste Pensions-